

(คำแปลอย่างไม่เป็นทางการ)

เอกสารหลักการทูลจิลโล สำหรับการป้องกันและการลดการสูญเสียอาหารและขยะอาหารในภูมิภาคเอเปค

1. องค์การอาหารและเกษตรแห่งสหประชาชาติ (เอฟเอโอ) มีการประมาณการว่าหนึ่งในสามของอาหารที่ผลิตจากทั่วโลก ในแต่ละปีจะเกิดการสูญเสียและเป็นขยะอาหารตลอดทั้งห่วงโซ่อุปทานอาหารเทียบเท่ากับ 1.3 พันล้านเมตริกตัน อย่างไรก็ตาม ประชากรมากกว่า 3 พันล้านคน ไม่สามารถเข้าถึงอาหารทั้งในเชิงกายภาพและเชิงเศรษฐกิจอย่างเพียงพอในปริมาณที่เหมาะสม ปลอดภัย และมีคุณค่าทางโภชนาการ เพื่อคงไว้ซึ่งการกินอาหารที่ดีต่อสุขภาพ
2. ในฐานะสมาชิกภายใต้กรอบความร่วมมือทางเศรษฐกิจเอเชีย-แปซิฟิก (เอเปค) พวกเราตระหนักว่าการสูญเสียอาหารและขยะอาหาร (เอฟแอลดับเบิลยู) มีผลกระทบต่ออาหารเพียงพอ และมีต้นทุนทางเศรษฐกิจ สังคม และสิ่งแวดล้อมในภูมิภาค การแก้ไขปัญหาการสูญเสียอาหารและขยะอาหารควรได้รับการออกแบบเพื่อพัฒนาความมั่นคงอาหารของโลก ซึ่งรวมถึงเสริมสร้างความมั่นคงทางอาหารใน 4 มิติ: การมีเพียงพอ การเข้าถึง การใช้ประโยชน์ และการมีเสถียรภาพ แก้ไขปัญหาความท้าทายด้านสิ่งแวดล้อมทั้งหมด รวมถึงการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ หลีกเลี่ยงมลพิษ การสนับสนุนการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและหลากหลายทางชีวภาพ และช่วยให้มีระบบการเกษตรและอาหารที่ยั่งยืนและยืดหยุ่นมากขึ้นในภูมิภาค
3. พวกเราตระหนักว่ามีวิธีการที่หลากหลายในการทำความเข้าใจและแก้ไขปัญหาการสูญเสียอาหารและขยะอาหาร ซึ่งอาจนำไปสู่ผลลัพธ์ที่ดีขึ้น ด้วยเหตุนี้ จึงเป็นสิ่งสำคัญที่ต้องส่งเสริมแนวทางที่เกี่ยวข้องกับหลายภาคส่วน มีบริบทเฉพาะ มีความสมัครใจ และอิงหลักวิทยาศาสตร์ ในการแก้ไขปัญหาการสูญเสียอาหารและขยะอาหาร ซึ่งอาจแตกต่างกันในระดับท้องถิ่นและระดับภูมิภาค ในความพยายามของเราเพื่อป้องกันและลดการสูญเสียอาหารและขยะอาหาร พวกเราสนับสนุนให้เขตเศรษฐกิจยังคงดำเนินการอย่างต่อเนื่องในการสร้างระบบการค้าพหุภาคีที่มีกฎระเบียบเป็นพื้นฐาน ไม่เลือกปฏิบัติ เปิดกว้าง ยุติธรรม ครอบคลุม เสมอภาค และมีความโปร่งใส ตามหลักขององค์การการค้าโลก (ดับเบิลยูทีโอ) เพื่อให้แน่ใจว่านโยบายและมาตรการที่สอดคล้องกับองค์การการค้าโลก จะทำให้สินค้าและบริการในภาคเกษตรมีความคล่องตัวและคาดเดาได้มากที่สุด
4. “เอกสารหลักการสำหรับการป้องกันและการลดการสูญเสียอาหารและขยะอาหารในภูมิภาคเอเปค” (เอกสารหลักการ) สนับสนุนความพยายามของแต่ละเขตเศรษฐกิจและการร่วมมือของสมาชิก เพื่อให้บรรลุเป้าหมายที่พวกเรากำหนดไว้ในแผนงานความมั่นคงอาหารมุ่งสู่ปี พ.ศ. 2573 และแผนปฏิบัติการภายใต้แผนงานฯ โดยเฉพาะอย่างยิ่งกิจกรรมที่ 17จ) และวิสัยทัศน์ปุตราจาया พ.ศ. 2583 และแผนปฏิบัติการอาโอทีอาร์อา ภายใต้แนวทางแบบองค์รวม อย่างเป็นระบบและครอบคลุม โดยตระหนักว่าไม่มีแนวทางใดที่จะสามารถใช้ได้กับทุกสถานการณ์
5. เอกสารหลักการนี้สอดคล้องกับวาระการพัฒนายั่งยืน พ.ศ. 2573 รวมถึงความพยายามในการลดขยะอาหารทั่วโลกต่อหัวลงครึ่งหนึ่งในระดับการค้าปลีกและผู้บริโภครายย่อย และลดการสูญเสียอาหารตลอดห่วงโซ่การผลิตและห่วงโซ่อุปทาน รวมถึงการสูญเสียหลังการเก็บเกี่ยว เอกสารหลักการยังสอดคล้องกับ “หลักจริยธรรมตามความสมัครใจของการลดการสูญเสียอาหารและขยะอาหาร” ซึ่งได้รับการรับรอง

โดยสมาชิกองค์การอาหารและเกษตรแห่งสหประชาชาติ (2564) ซึ่งมีคำแนะนำและแนวทางปฏิบัติสำหรับการจัดทำนโยบาย กลยุทธ์ กฎหมาย หรือแผนงาน เพื่อป้องกันและการลดการสูญเสียอาหารและขยะอาหาร

หลักการที่ 1: เสริมสร้างโครงสร้างสถาบันให้มีความแข็งแกร่ง

6. การป้องกันและการลดการสูญเสียอาหารและขยะอาหาร จำเป็นต้องเสริมสร้างสถาบันที่รับผิดชอบด้านระบบการเกษตรและอาหารให้มีความแข็งแกร่ง รวมถึงการเสริมสร้างขีดความสามารถให้กับผู้ที่มีส่วนได้ส่วนเสีย เพื่อออกแบบและจัดทำนโยบายและแนวทางที่เหมาะสม มีประสิทธิภาพและมีประสิทธิผลในการแก้ปัญหา
7. นอกจากนี้ เป็นสิ่งสำคัญที่จะต้องสร้างความสอดคล้องระหว่างมาตรการภายในประเทศเกี่ยวกับการสูญเสียอาหารและขยะอาหารและข้อผูกพันระหว่างประเทศด้านความมั่นคงอาหาร โภชนาการ ความท้าทายด้านสิ่งแวดล้อมที่รวมถึงการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ เศรษฐกิจหมุนเวียน การค้า หรือประเด็นอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้องตามความเหมาะสม ในแนวทางที่หลีกเลี่ยงผลกระทบเชิงลบและความพยายามที่ซ้ำซ้อนในการแก้ไขปัญหาการสูญเสียอาหารและขยะอาหาร
8. เขตเศรษฐกิจเอเปคควรส่งเสริมความร่วมมือระหว่างสถาบันในระดับต่าง ๆ และหลายภาคส่วน เพื่อให้มีนโยบายและความพยายามที่เกี่ยวข้องกับการป้องกันและการลดการสูญเสียอาหารและขยะอาหาร มีประสิทธิภาพและมีประสิทธิผลมากขึ้น โดยนโยบายและแนวทางภายในเขตเศรษฐกิจที่ออกแบบมาเพื่อการป้องกันและการลดการสูญเสียอาหารและขยะอาหารควรมีการวัดผลได้

หลักการที่ 2: ส่งเสริมความเป็นหุ้นส่วนระหว่างภาครัฐและเอกชน และการประสานกับผู้มีส่วนได้ส่วนเสียที่เกี่ยวข้อง

9. ตระหนักถึงบทบาทที่สำคัญของภาคเอกชน เขตเศรษฐกิจเอเปคควรทำงานร่วมกับผู้มีส่วนได้ส่วนเสียที่เกี่ยวข้อง รวมถึงภาครัฐ องค์กรระหว่างประเทศ องค์กรภาคประชาสังคม และสถาบันการศึกษาตามที่เหมาะสม เพื่อพัฒนาและดำเนินมาตรการที่เฉพาะเจาะจงตามบริบท ซึ่งป้องกันและการลดการสูญเสียอาหารและขยะอาหารในทุกขั้นตอนของห่วงโซ่อุปทานอาหาร
10. เขตเศรษฐกิจเอเปคควรส่งเสริมและสนับสนุนภาคเอกชนและผู้ที่มีส่วนได้ส่วนเสียที่เกี่ยวข้องในการออกแบบ เป็นผู้นำ และดำเนินการเพื่อแก้ไขปัญหาการสูญเสียอาหารและขยะอาหาร รวมถึงสนับสนุนการวิจัย นวัตกรรม เทคโนโลยี และการเสริมสร้างขีดความสามารถและการเก็บรวบรวมข้อมูลที่โปร่งใสเพื่อให้บรรลุเป้าหมายนี้

หลักการที่ 3: ส่งเสริมการวิจัย นวัตกรรม เทคโนโลยี และดิจิทัล

11. การเสริมสร้างกรอบการทำงานที่เอื้อต่อการวิจัย นวัตกรรม เทคโนโลยีดิจิทัล และการนำเทคโนโลยีมาใช้เพื่อส่งเสริม พัฒนา และดำเนินการแก้ปัญหาที่เหมาะสมและเกี่ยวข้องในการป้องกันและการลดการสูญเสียอาหารและขยะอาหารเป็นสิ่งสำคัญ โดยแนวทางการแก้ปัญหานี้ควรมีความเหมาะสมและสามารถเข้าถึงได้

เพื่อปรับปรุงประสิทธิผล ความยั่งยืน และประสิทธิภาพของระบบการเกษตรและอาหาร ด้วยเหตุนี้
พวกเราสนับสนุนให้เขตเศรษฐกิจเอเปคแบ่งปันแนวทางปฏิบัติที่ดีตามบริบทที่เฉพาะ

12. พวกเราตระหนักถึงความสำคัญของวิธีการทางวิทยาศาสตร์ หลักฐานที่เกี่ยวข้อง และภูมิปัญญาท้องถิ่น
ในการพัฒนาเทคโนโลยีและแนวทางของการป้องกันและการลดการสูญเสียอาหารและขยะอาหาร

หลักการที่ 4: สนับสนุนการเสริมสร้างขีดความสามารถ การตระหนักรู้ และการศึกษา

13. เขตเศรษฐกิจเอเปคควรสร้างความตระหนักรู้และเสริมสร้างขีดความสามารถของผู้ที่เกี่ยวข้องในห่วงโซ่
อุปทานอาหาร เกี่ยวกับความสำคัญของการป้องกันและการลดการสูญเสียอาหารและขยะอาหาร
พร้อมทั้งพิจารณาทางเลือกในการจัดการปัญหานี้ผ่านแนวทางจากหลากหลายภาคส่วน
14. เขตเศรษฐกิจเอเปคควรสนับสนุนการศึกษาและการเรียนรู้เกี่ยวกับการป้องกันและการลดการสูญเสียอาหาร
และขยะอาหารในกลุ่มของผู้มีส่วนได้ส่วนเสียทั้งหมดและตลอดห่วงโซ่อุปทานอาหาร โดยให้ความสำคัญ
เป็นพิเศษกับเยาวชนและครัวเรือน รวมถึงการสนับสนุนการใช้รูปแบบการผลิตและการบริโภคที่ยั่งยืน
การบริโภคอาหารที่ดีต่อสุขภาพ และการปรับเปลี่ยนพฤติกรรมอื่น ๆ ตามความเหมาะสม ตลอดจน
สร้างการตระหนักถึงผลประโยชน์ทางสังคม เศรษฐกิจ และสิ่งแวดล้อมจากการป้องกันและการลด
การสูญเสียอาหารและขยะอาหาร

หลักการที่ 5: ปรับปรุงกระบวนการเก็บรวบรวมข้อมูลและการจัดการองค์ความรู้

15. เขตเศรษฐกิจเอเปคพิจารณาพัฒนาหรือส่งเสริมกลไกใหม่ หรือใช้กลไกเดิมที่มีอยู่แล้วในการเก็บรวบรวม
สร้าง และจัดระบบของข้อมูลและสารสนเทศโดยสมัครใจจากผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย เพื่อสนับสนุนการวัดและ
ติดตามของการสูญเสียอาหารและขยะอาหารในห่วงโซ่อุปทานอาหาร
16. การวิเคราะห์ผลกระทบทางเศรษฐกิจ สังคม สิ่งแวดล้อม และความมั่นคงอาหารและโภชนาการในช่วงเวลา
ที่ผ่านมา เพื่อแสดงให้เห็นถึงความก้าวหน้าในการบรรลุเป้าหมายในระดับเขตเศรษฐกิจและระดับนานาชาติ
ก็เป็นเรื่องที่สำคัญเช่นกัน ซึ่งข้อมูลและสารสนเทศเหล่านี้สามารถนำมาใช้สำหรับการกำหนดนโยบายและ
แนวทางในการป้องกันและลดการสูญเสียอาหารและขยะอาหารอย่างมีประสิทธิภาพและมีประสิทธิผล
พวกเราสนับสนุนการแบ่งปันนโยบายและแนวทางที่มีประสิทธิภาพ รวมถึงบทเรียนและประสบการณ์
ระหว่างเขตเศรษฐกิจของเอเปค เพื่อสนับสนุนการป้องกันและการลดการสูญเสียอาหารและขยะอาหาร
ในภูมิภาค

หลักการที่ 6: สร้างสภาพแวดล้อมที่เอื้ออำนวยเพื่อส่งเสริมการลงทุนในโครงสร้างพื้นฐานทางกายภาพ

17. เขตเศรษฐกิจเอเปคควรพยายามสร้างสภาพแวดล้อมที่เอื้ออำนวยต่อการส่งเสริมการลงทุนเพื่อลดช่องว่าง
ในการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานทางกายภาพและบริการที่สนับสนุน เพื่อแก้ไขปัญหาการสูญเสียอาหารและ
ขยะอาหารในระดับต่าง ๆ ของห่วงโซ่อุปทานอาหาร และสนับสนุนการพัฒนาผลิตภาพ ความปลอดภัย
ทางอาหาร และความยั่งยืนในอุตสาหกรรมอาหาร รวมถึงการผลิต การจัดเก็บ การแปรรูป การบรรจุ
หีบห่อ การกระจายอาหาร และการบริโภค

หลักการที่ 7: ส่งเสริมการจัดการอาหารส่วนเกินและการบริจาคอาหาร

18. ในขณะที่การเข้าถึงอาหารที่เพียงพอ มีความปลอดภัย และมีคุณค่าทางโภชนาการอย่างเหมาะสมยังคงเป็นความต้องการพื้นฐานสำหรับทุกคน พวกเราตระหนักถึงบทบาทที่สำคัญของการจัดการอาหารส่วนเกินและการบริจาคอาหาร โดยเฉพาะอย่างยิ่งในการสนับสนุนผู้คนที่อยู่ในสถานการณ์ที่เปราะบาง
19. ด้วยเหตุนี้ เขตเศรษฐกิจเอเปคควรได้รับการสนับสนุนให้ดำเนินนโยบายและกลไกเพื่อการจัดการอาหารส่วนเกินและการบริจาคอาหารที่มีความปลอดภัยและมีคุณค่าทางโภชนาการ ซึ่งหากไม่ได้รับการจัดการจะสูญเสียหรือกลายเป็นขยะ โดยแจกจ่ายให้กับผู้ที่อยู่ในสถานการณ์ที่เปราะบางภายในเขตอำนาจ ซึ่งแนวทางนี้สามารถลดการสูญเสียอาหารและขยะอาหารได้ ในขณะเดียวกันก็ช่วยลดระดับความไม่มั่นคงทางอาหาร การสร้างแนวปฏิบัติที่โปร่งใสและมาตรการความปลอดภัยทางอาหาร ด้วยการประสานงานกับผู้เกี่ยวข้องในห่วงโซ่อุปทานอาหาร สามารถส่งเสริมการจัดการอาหารส่วนเกินและการบริจาคอาหารอย่างปลอดภัยและมีประสิทธิภาพ
20. เขตเศรษฐกิจเอเปคควรสนับสนุนการสื่อสารถึงความสำคัญและเหตุผลของการจัดการอาหารส่วนเกินแก่ประชากรทั่วไป ที่สอดคล้องกับลำดับความสำคัญเฉพาะของแต่ละเขตเศรษฐกิจในการจัดการการสูญเสียอาหารและขยะอาหาร โดยรวมถึงการเน้นย้ำถึงประโยชน์สำหรับการบรรเทาความไม่มั่นคงทางอาหาร ตลอดจนข้อได้เปรียบทางเศรษฐกิจและสิ่งแวดล้อม